

Sångpostillan - Första söndagen i Advent

Bidrag från Bengt Pleijel
2008-11-17
Senast uppdaterad 2020-11-22

Första söndagen i Advent

Ett nådens år

Låt oss be om nåden att kunna ta emot Kristus som vår konung:
Tystnad Herre Jesus Kristus, du som kommer i din kyrka –
uppväck med din kraft våra hjärtan ,
så att vi med glädje kommer dig till mötes och hälsar dig som vår konung.
Du som med Fadern och den helige Ande lever och råder från evighet till evighet.

På FÖRSTA SÖNDAGEN I ADVENT kan vi önska varandra ett gott nytt år. Vi börjar ett nytt kyrkoår. Temat för denna söndag så att det kan bli Ett nådens år. Alltså inte ett år fyllt av krav och duktigheter och stress. Utan ett år fyllt av nåd och godhet och tröst. Ett nådens år blir det, då vi blir inriktade mot Jesus och upptäcker vem han är och vad han vill ge. Advent, som betyder ankomst, hjälper oss att vänta på att Jesus kommer till oss. Himmelen landar i denna väntan. Saliga är alla som väntar på honom (Jes 30:18 Folkbibeln).

Genom adventspsalmen 104 Gläd dig du Kristi brud skall vi få sjunga oss in i söndagens budskap. Det är en gammal psalm som man sjöng redan på 1500-talet i Danmark. Den har översatts och bearbetats av S.J Hedborn 1642, av Johan Olof Wallin 1819 och av Britt G. Hallquist 1979. Den friska melodin är från 1500-talet.

Vill du höra Bengt Pleijel predika [Klicka här](#)

Första årgångens läsningar: Sakarja 9:9-10, Rom 13:11-14, Matteus 21:1-9, Psaltaren 24. Dagens text: Matteus 21:1-9.

När de närmade sig Jerusalem och kom till Betfage vid Olivberget, skickade Jesus i väg två lärjungar och sade till dem: ”Gå bort till byn där framme, så hittar ni genast ett åsne som står bundet med ett föl bredvid sig. Ta dem och led hit dem. Om någon säger något, skall ni svara: Herren behöver dem, men han skall strax skicka tillbaka dem.” Detta hände för att det som sagts genom profeten skulle uppfyllas: Säg till dottern Sion: Se, din konung kommer till dig, ödmjuk och ridande på en åsna och på ett föl, ett lastdjurs föl.

Lärjungarna gick bort och gjorde så som Jesus hade sagt åt dem. De hämtade åsnan och fölet och lade sina mantlar på dem, och han satt upp. Många i folkmassan bredde ut sina mantlar på vägen, andra skar kvistar från träden och strödde dem på vägen. C folket, både de som gick före och de som följde efter, ropade: ”Hosianna Davids son! Välsignad är han som kommer i Herrens namn. Hosianna i höjden!”

Vår text slutar med Matteus 21 vers 9. I vers 10 kommer en fråga: VEM ÄR HAN?

Adventspsalmen 104 ger oss sju svar på den frågan. 1. BRUDGUM

Vi läser Sv Psalm 104 vers1:

Gläd dig, du Kristi brud, och möt din Herre Gud.
Den stora dag du skådat, som oss profeter bådade.
Hosianna, pris och ära. Vår konung är nu nära.

Psalmen säger att denna dag är en glädjedag för KRISTI BRUD. Man kan undra över om Jesus var gift eller tänkte gifta sig. Bibelforskningen lutar ju åt detta, att Jesus faktiskt gick i giftastankar. Han letar efter bruden. Och bruden, vem är det?

Det märkliga är att bruden det är vi – män och kvinnor, damer och gubbar, barn och pensionärer, prostar och påvar. Vi tillsammans är bruden. Jesus är BRUDGUMMEN och vi är bruden. Och bilden och uttrycket vill peka på att tron på Jesus inte i första hand är fråga om läror och åsikter och tankar - det är fråga om ett kärleksförhållande, en personlig relation.

När vår himmelske Fader såg att hans barn här på jorden inte mådde bra, gjorde det ont i hans hjärta. Mitt hjärta vänder sig i mig

berättar han för Hosea, all min barmhärtighet vaknar (Hosea 11:8). Därför sände han sin son för att leta rätt på oss. Ty så älskade världen att han utgav sin enfödde Son... (Joh 3:16 Folkbibeln)

I Höga visan i Gamla Testamentet berättas det om hur brudgummen letar rätt på bruden. Var är hon? Hon har gömt sig. Han hittar henne i klippväggens gömsle. Han ställer sig där utanför och ropar på bruden, alltså på dig och mig: Du min duva i bergsklyftan, i klippväggens gömsle låt mig se ditt ansikte, låt mig höra din röst, ty din röst är så ljuv och ditt ansikte är så skönt (Visan 2:14). Kan du höra hur Jesus nu står alldeles utanför ditt gömställe och kallar på dig? Lägg märke till att han faktiskt tycker du är vacker!

När Jesus kommer till oss, är hans uppdrag att förmedla Guds kärlek. Johannes uttrycker det så: Ingen har någonsin sett Gud. Den Enfödde, som själv är Gud och står Faderns hjärta närmast, han har gjort honom känd (Joh 1:18, Giertz). Jesus kom för att tala om för oss, vad som rörde sig i Faderns hjärta.

När Petrus sedan går ut och berättar om detta för folk i Mindre Asien, fylls de av både kärlek och glädje. Petrus berättar om det i brev: Honom älskar ni utan att ha sett honom och fastän ni ännu inte ser honom, tror ni på honom och jublar över honom i obeskrivlig, himmelsk glädje (1 Petrus 1:8 Folkbibeln).

Jesus är brudgummen och vi är bruden. Jesus kan ge svar på det som är vårt livs grundfråga: Är jag älskad? Är det någon som blickar sig om mig?

Vi sjunger vers 1.

2. FRIDENS FURSTE

Vi läser Sv. Psalm 104 vers 2:

En åsna honom bär som fridens furste är.
Hans prakt är ganska ringa, men döden kan han tvinga.
Hosianna, pris och ära. Vår konung är nu nära.

Jesus sätter sig inte på stridshästen. Han åker inte fram i den skottsäkra pansarvagnen. Han är inte diktatorn, som skrämmer oss till lydnad. Då hade vi fått stå där på avstånd och beundra honom. Jesus rider på åsnan. Han kommer i svaghet. Han är fridens furste. Vi behöver få komma in i kärleksatmosfären omkring Jesus. Han kan både befria oss och tala om att han behöver oss.

En som kan hjälpa oss att förstå detta, är ju åsnan, som texten talar om. Åsnan är inte något dumt djur. Karlsson har alldeles missuppfattat detta. Vi som levde under förra millenniet och träffade Karlsson, han som gjorde Karlssons klister och som i reklamen har en bild av en åsna och skriver: ”Alla använder Karlssons klister utom jag, för jag är en åsna”.

Av Eva Spångberg, som är specialist på åsnor, har jag fått följande beskrivning: ”Åsnan är ett trofast djur. Hon strävar och sliter och jobbar och är mycket tålig. Åsnan är ett oansenligt djur, oftast går den med korset tecknat på ryggen. Den är mycket trogen och tillgiven, den är uthållig och tillgiven”. Tänk vad åsnan liknar dig och mig!

Nu kan åsnan vara bunden. Och det kan du och jag också bli. Är man bunden vid ett träd och går runt blir repet allt kortare. Till sist är åsnan fast. Hon måste få hjälp att lösa upp knuten.

En människa kan också bli bunden av så mycket. Bunden av människor, rädslor, trender av dollar och euron. Man känner sig så fångad och fridlös. Man kan snärja in sig i så mycket och bli fast. Det är som dödens krafter fångar oss, livsmodet och livsglädjen försvinner.

Men knuten måste lösas. Jesus sänder två lärjungar till åsnan, de löser henne och för henne till Jesus. Jesus vill göra precis så med oss också. Han vill lösa och befria oss. Och ibland får vi vara hans redskap, som han använder för att befria andra. Och då kan det hända att vi liknar Jesus i det att vår prakt är ganska ringa. Men i Jesu namn kan vi förmedla frid åt fridlösa och livets seger livströtta. Vi sjunger vers 2.

3. DE SVAGAS VÄN

Vi läser Sv psalm 104 vers 3:

Saktmodig, mild och god han ger de svaga mod.
Vill du till honom höra skall han dig salig göra.
Hosianna, pris och ära. Vår konung är nu nära.

Jesus har kommit för att frälsa, rädda, befria. När vi läser vårt Nya Testamente, ser vi vilken ömhet, vilken kärlek och nöd Jesus för de små och svaga. Och han kallar oss att vara med i hans befrielsegärning.

Då sände han två lärjungar för att lösa åsnan. Idag sänder Jesus gärna oss två och två. Det är bra när man är två. Två som ber och läser bibeln tillsammans, går ut tillsammans, går ut för att befria och lösa dem, som är bundna och fångade och dra dem in i Jesu kärlek.

Om någon protesterade, när de tog åsnan, skulle de säga: Herren behöver dem. Det finns många protestanter också idag, som protesterar mot att vi sjunger kärlekssånger till Jesus och hör ihop med skräpfolket som han samlar omkring sig.

Vad Jesus idag behöver är ju åsnor, som kan bära honom ut i världen, så att han blir sedd, mottagen, älskad, hyllad. Och när vi in i den uppgiften kanske vi hittar det som vi så ofta letat efter: Meningen med livet. Det var kanske inte att bli hyllad och applåderad och beundrad. Det var kanske att få bära ut Jesus till pojkarna och flickorna och tiggarna och allt folket i Jerusalem, Göteborg och Uddevalla och (?) och berätta om honom, som är saktmodig, mild och god och ger de svaga mod. Vi sjunger vers 3.

4. BUNDSFÖRVANT

Vi läser Sv. psalm 104 vers 4:

Låt hjärtat öppna sig, bjud Kristus hem till dig.
Idag vill han dig gästa och sitt förbund befästa.
Hosianna, pris och ära. Vår konung är nu nära.

Möter vi en stark och duktig människa, knäpper vi gärna till om oss. Vi vågar inte vara oss själva, vi börjar spela våra roller. Fram allt vill vi inte gärna bjuda hem honom. Det räcker, om vi får se de duktiga på TV.

Men till Jesus vågade de svaga komma fram, tiggarna, de blinda, de enkla. Och när de kom fram, fick de höra honom säga: Idag vill jag gästa i ditt hem.

Och inte bara gästa. Det han vill är att sitt förbund befästa, som det står i psalmen. Han vill ha en personlig relation med dig och mig. Och han vill ha oss till bundsförvanter. Till sådana blev vi kallade genom dopet, som vi ibland kallar för döpelseförbundet. Vi är döpta in i Kristus. Vi är kallade att leva i hans kraft och av hans kraft. Därför behöver vi förnya och befästa och säga JA till vårt dop. Detta JA är som strömbrytaren. Det får kraften att flöda.

Det är dags för det nu, skriver Paulus i dagens epistel. Upp till kamp emot kvalen! Sista striden det är. Natten går mot sitt slut och dagen är nära. Vi får säga NO till det Onda och YES till JESus. Sätt på er ljusets rustning, skriver Paulus. Ikläd er Herren Jesus Kristus. Gå ut i din vardag tillsammans med honom, omsluten av honom. Räkna med honom. Bli hans bundsförvant mot mörkret och allt det onda. Lev ett rikt liv med honom. Låt hjärtat öppna sig, bjud Kristus hem till dig. Idag vill han dig gästa och sitt förbund befästa. Vi sjunger vers 4.

5. KONUNG

Vi läser Sv. Psalm 104 vers 5:

Höj glädjeron till skyn vid denna glada syn:
Här kommer Sions förste, bland konungar den störste.
Hosianna, pris och ära. Vår konung är nu nära.

Det är fest i Jerusalem idag. Det slår emot oss en sådan glädje. Vi ser hur pojkarna och flickorna, tiggarna och de fattiga, män och kvinnor bara reser på sig, rätar på ryggen och sjunger lovsånger för Jesus. Och de vill smitta ned oss och dra oss in i sin glädje.

Också vi får höra vad han vill vara för oss: Säg till dottern Sion: Se din konung kommer till dig. Din konung, den som är starkare än alla rädsor och makter och trender.

Det är något mycket märkligt med dessa gamla bibliska texter. Ord och uttryck kan verka främmande för oss. Vi har ingen vardagserfarenhet av varken palmkvistar eller åsnor. Men när vi är stilla inför det som berättas händer något. Plötsligt ser vi att vi själva är med i Jerusalemshändelserna.

Frågan är bara var du hittar dig själv? Är du bland dem som står lite på avstånd och tittar på med mörka blickar, en vän av ordning som tycker att det är förfärligt att folk ska väsnas så. Eller är det så att du är lite blyg och inte riktigt vet om du ska våga vara med? Men jag vet något om dig: inom dig sitter en liten pojke eller flicka som bara längtar efter att klättra i träd, skära palmkvistar och ropa Hosianna. Och du känner suget, något som bara vill dra dig till honom som rider in i ditt liv på den lilla åsnan. Här är en

som är så annorlunda. En som hjälper dig att våga gå ut ur dina gamla mönster, de som du fått av starka människor omkring dig sådana som alltid talar om hur du bör vara och som låser dig och gör att du känner dig liten och rädd och inte vågar göra bort dig. Det som kan hjälpa dig ut ur detta är att börja gnola med i lovsångerna till Jesus. Han vill vara din konung som drar in dig i sitt rike. Hög glädjehrop till skyn vid denna glada syn: Här kommer Sions förste, bland konungar den störste. Hosianna, pris och ära, vår konung är nu nära.

Vi sjunger vers 5.

6. HERREN

Vi läser Sv. Psalm 104 vers 6:

Strö palmer på den stig där Herren nalkas dig.
Lägg för hans fot din prydnad, giv honom tro och lydnad.
Hosianna, pris och ära. Vår konung är nu nära.

Vad är det för märkligt med Jesus? Han är svaret. Svaret på vårt sökande och vår längtan. Han är din konung. Han är HERREN. döpt för att höra ihop med Honom. Han har användning för dig.

Det står att en del av Jesu lärjungar gick före och en del gick efter. Jesus behöver dem som går före, sådana som vågar ta nya initiativ, ta fram nya grepp för att nå människor, gå före, röja väg, plocka bort fördomar, går före med sina böner.

Jesus behöver också dem som går efter. Behöver efterföljare, sådana som genom att se på Jesus och lyda honom drar andra med sig som efterföljare. Tar hand om dem som går i kön, de sökande, tvivlarna, dem som stannat till och blivit efter...

Var med bland Jesusfolket, när Jesus rider in. Och låt dig nu dras in glädjescenerna från Jerusalem. Lägg för hans fot din prydnad, lägg av dig manteln och överrocken, låt det få bli mattan på vilken Kungen rider fram. Klättra upp i palmträden tillsammans med pojkarna och flickorna i Jerusalem, unna ditt inre att få lovsjunga, hänge sig, ropa: Hosianna, halleluja...

Vi sjunger vers 6.

7. BARNENS VÄN

Vi läser Sv. Psalm 104 vers 7:

De små på barnavis skall sjunga Herrens pris,
och folkens hela skara skall glad och frälsad svara:
Hosianna, pris och ära. Vår konung är nu nära.

Vi sjunger Hosiannasånger idag på första söndagen i Advent. Vi gör det också varje gång vi firar nattvard. Välsignad vare han som kommer i Herrens namn. Hosianna i höjden. Hosianna är ett rop från Psaltaren 118:25.

Hosianna ger utsikt åt två håll: Vi får se nedåt mot smärtan, nöden, misslyckanden. Vi ser uppåt mot honom som kan läka, hela, befria. Hosianna. Herre hjälp oss. Nöden ur djupen möter nåden från höjden.

När vi träffar folket i Jerusalem hittar vi båda dessa utsiktspunkter. Tillsammans med dem letar vi oss fram ur våra instängda liv i gränderna. Vi förenar oss med tiggarna, kvinnorna, barnen och ropar ut vår längtan efter befrielse, läkedom, tröst, mening.

Precis som männen gör vi en matta åt Konungen av våra ulstrar och tillsammans med pojkarna och flickorna klättrar vi upp i träden och skär av palmkvistar. Vi ser Jesus som sätter sig på åsnan och rider in i staden. Vi får en ny glans i ögonen. Det är Livets konung som kommer till oss. Vår konung är nu nära!

Vi kommer också ihåg vad vi läst i Bibeln hos Sakarja: Frukta inte, dotter Sion. Se din Konung kommer sittande på en ung åsna. Det är som om alla rädsor försvinner när Jesus kommer till oss. Frukta inte! Var inte rädd! Det är bland dessa människor vi hittar utsiktspunkt Hosianna. Nöden ur djupen möter nåden från höjden. Hosianna, Herre, hjälp oss.

Låt mörkret inom dig möta honom som är Ljuset. På ett gåtfullt sätt tar han hand om din nöd och förvandlar den till en ny sång: Hosianna! Pris och ära.

Det onda, det mörka, det djävulska får då aldrig sista ordet. Vår Hosiannasång drar oss in i nattvardens jubel. Hosianna! Vår konung är nu nära.

Kanske det är när vi lämnar stöddighet och storhet och blir som barn som vi hittar dessa hemligheter. Vi sjunger nu vers 7 tillsammans med de små:

De små på barnavis skall sjunga Herrens pris, och folkens hela skara skall glad och frälsad svara: Hosianna, pris och ära. Vår konung är nu nära.

Ur bibelskolans skattkammare Begrep du någonting när du var i kyrkan ??

Bibelskolans skattkammare leder dig på
nyfikenhetsvandring 68 till högmässans skattkammare.

Högmässan är dramat om Guds närvaro,
står det där.

Är du nyfiken, så läs!

Bibelskolans skattkammare har ett skafferi.

Där kan du läsa Ylva Eggehorns dikt Hosianna.

Hon berättar där om en åsna.

Hon säger, att hon inte vet vem åsnan är. Kanske du vet?

Du ordbrukare! Vad har den helige Ande sagt till dig idag?

Hur har han

tröstat? lärt? förmanat? varnat dig?

Stanna till, tänk till, be!